

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki sorularımın Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanı **Sayın Zehra Zümrüt SELÇUK** tarafından Anayasa'nın 98. ve İçtüzüğü'nün 99. maddesi gereğince yazılı olarak yanıtlanmasını arz ederim.

Ayşe ACAR BAŞARAN

Batman Milletvekili

İstanbul Sözleşmesi'nin uygulamasını izleyen bir mekanizma olan Kadına Yönelik Şiddet ve Ev İçi Şiddete Karşı Eylem Uzman Grubu (GREVIO), Türkiye'ye ilişkin ilk değerlendirme raporunu 2018 yılında açıklamıştır. Bu rapor Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı tarafından gayriresmi şekilde Türkçe diline çevrilmiştir. İstanbul Sözleşmesi'ne göre, Taraf Devletler GREVIO raporlarını kendi ulusal parlamentolarına sunmak durumundadır. Türkiye'de yetkililer, değerlendirme raporunu kendi dillerine resmi olarak tercüme etmeye ve raporun yaygın dağıtımını yapmalıdır.

Söz konusu raporda;

- Türkiye'de, kadına yönelik şiddetin önlenmesi ile ilgili yetkililerin çabalarını zayıflatan bazı faktörler bulunduğu belirtilmiştir. Bu faktörlerden biri, politikaların - kadınlarla erkekler arasındaki eşitlik ve kadına yönelik şiddet üzerindeki etkileri bağlamında-bütüncül ve sistematik olarak değerlendirmesinin yapılmayışı; bir diğer faktör ise kadın ve erkeğin aile içinde ve toplumdaki rol ve sorumluluklarına dair ayrımcı kalıp ve yargıları sorgulamamaya yol açacak şekilde kadınların anne olarak ve "bakım sağlayıcı" olarak geleneksel rollerine vurgu yapma eğilimi olarak vurgulanmıştır.
- Yasaların uygulanmasını izlemekte yetersiz kalınmasına neden olan, cezai suçların faillerinin soruşturulması, kovuşturulması ve cezalandırılmasına ilişkin yargı verilerinin olmayışının altı çizilmektedir. Kadına yönelik şiddete ilişkin mahkeme dosyalarında cinsiyetçi önyargıların ve mağduru suçlamanın takdire bağlı indirimine yol açtığı konusunda da endişeli olduğu belirtilmiştir.
- Türkiye'nin kadına yönelik şiddetle mücadele etmek için, önleme, koruma, kovuşturma ve bütüncül politikalar bakımından çok daha yoğun bir çaba ortaya koyması gerektiği ifade edilmiştir.
- Toplumsal cinsiyete dayalı şiddete ilişkin bildirim oranlarının düşüklüğüne işaret edilmiştir. Mağdurların damgalanma, misilleme korkusu, faile ekonomik bağımlılık,

hukuk okuryazarlığının olmayışı, dil engeli ve/veya hukuk uygulayıcı yetkililere güvensizlik gibi nedenlerle şiddet olaylarını bildirmekten çekindikleri dile getirilmiştir. Uzmanlar tecavüz ve diğer cinsel şiddet biçimlerinin “mağdurlar tarafından neredeyse hiçbir zaman bildirilmediğinin” altını çizmiştir.

- e) Türkiye’deki kadınların %25’inden fazlasının 18 yaşından önce evlendiğinin rapor edildiği, hatta bu oranın kırsal bölgelerde %32’ye kadar yükseldiği belirtilmiştir. Bu nedenle, uzmanlar erken yaşta ve zorla evliliklerin ele alınması gereken bir sorun olduğunu dile getirmiştir. Ayrıca Türkiye’deki kadınlara yönelik psikolojik şiddetin yaygınlığından da endişe duyulduğu ifade edilmiştir. En son araştırma verilerine göre Türkiye’deki kadınların %27’sinin hayatlarında en az bir kez ısrarlı takibe maruz kaldıklarını belirtmelerine karşın ısrarlı takibin Türk Ceza Kanunu’nda ayrı bir suç olarak tanımlanmadığı vurgulanmıştır.

Bu bağlamda;

- 1- İstanbul Sözleşmesi’nin uygulanmasını izleyen bir mekanizma olan Kadına Yönelik Şiddet ve Ev İçi Şiddete Karşı Eylem Uzman Grubu’nun (GREVIO) 2018’de yayınladığı Türkiye raporu Türkçe diline neden resmi olarak çevrilmemiştir?
- 2- İstanbul Sözleşmesi imzacılarından olan Türkiye’nin bu raporu dile resmi olarak çevirme ve bahsedilen sorunları düzeltme yükümlülüğü neden görmezden gelinmektedir?
- 3- Raporda bahsedilen eksikliklerin düzeltilmesi ve endişelerin giderilmesine dair Bakanlığınız bir adım atacak mıdır?
- 4- İstanbul Sözleşmesi uygulanacak mıdır?